

κι' ὑπέγραφα μὲ πνευτὸν διορισμοῦ καὶ παύσεως,
ὁπίσταν τὸν ὑπασιστην κυτῶ του Βασιλέως.

Ὁ Βασιλεὺς!...ὁ Βασιλεὺς!...ὁ δόξα ἑξαφινική!...
τοὺς τιμηματάρχους παρατῶ μὲ ἀνοικτὸν τὸ στόμα,
καὶ ποτε τρέχω ἀπ' ἔδω καὶ ποῖε ἀπ' ἐκεῖ
κι' αἱ παραιαὶ μου βάρωνται μὲ παραοργητὰ χρώμα.
Ὁ Βασιλεὺς...ὁ Βασιλεὺς...ὁ ἀγαθὴ μεγάλα!...
μὲ τὸ Κορδόνι καὶ αὐτὸς τὰ ἔχει μὲ γέλα.

Ἐ! Γιάννη, τρέξε ἰγρίγορα, πλησίσεσι σιμά μου...
ποῦ εἶναι τὸ σουρτοῦκο μου καὶ τὰ παρασῆμα μου;
Ἐ! ἔδουλο καὶ θεράποντες ὁ ἐκ τῶν ἀπορητῶν
τὴν Βασιλεῖα φέρετε ἄτον ὄρηον τὸν τρίτον...
ὄρηγορα, ὄρηγορα τὸν Ἄνακτα ἑπάνω,
κι' εἰπέτε του πῶς ἔφθασα, εἰπέτε του πῶς φθάνω.

Ὁ σεβαστέ μου κύριε, Μεγαλειστάτε μου,
αὐτὴν σας τὴν ἐπίσκεψιν δὲν ἤλπιζα ποτέ μου.
Μιὰ κρηφὴ συγκίνησης τὸ στήθος μου ἔδωκε
καὶ μιὰ φωνὴ ἀόρατη ἐπέβλεψε ἄτ' αὐτὴ μου
πῶς εὐνοῖαν θὰ δεῖξετε καὶ ἰστὸ πτωχὴν Κορδόνι
κι' ἐπίσκεψιν θὰ κάμετε κι' ἐμοῦ τὸ ἐριτίμου.

Πῶς ἦταν τοῦτο τὸ καλὸ, Μεγαλειστάτε μου;
νὰ ἔλαθε στὸν οἶκον μου ἐπίσκεψα ποτέ μου;
τὴν πρὸς Ἑμᾶς ἀγάπη μου κι' ἐκτίμησιν δὲν κρύπτω,
κατέπλευσαν οἱ βουχηθμοὶ τῆς ἀνταρσίας πλέον,
τῶρα κι' ἐγὼ τὸν τράχηλον ἐνώπιόν σας κύπτω,
κι' ἀν εἰσθε Σεῖς Γεωργίους, ἐγὼμαι Ναπολέων.

Μὲ σκοτῶν τῶρα κόκκινον δὲν ὄμωλ' ὅτ' ἰσθῶς,
δὲν εἶμαι Κρόμβελ ὅπως πρῶν, οὐδὲ σκληρὸς ὡς λίθος.
Τώρα μὲ βλέπουν μαλακὸν ὁ φίλοι πατριῶται,
οὐδ' ἐρεθίζω τὸν λαὸν μὲ γοεράς φωνάρας,
ἡ δὲ ψυχὴ μου ἔγινε, Γεωργιέ μου πρῶτε,
σάν τὴν καρδίᾳ τοῦ μαρουλιῦ καὶ σάν τῆς ἀγνιφάρας.

Περάσατε, παρακαλῶ, ἀπὸ τὸν ναυαπεί...
μὴ σᾶς φοβίζων πόλεμοι, οὐδὲ ἀνατροπαί.
Ἐλάτε, σᾶς παρακαλῶ, ἀμφοτέροι ὀμοῦ
πλεκτινάς νὰ χαλκεύσωμεν τοῦ Ἁγγίλου περισῶς,
ἀφοῦ κι' ἐκείνος ἔπλεκε μυριάς κατ' ἐμοῦ
ὅτε μετὰ τοῦ Σάλουβρου καὶ ἄλλοτε μὲ Σᾶς.

Ἐλάτε τώρα, Βασιλεῦ, μαζί μὲ τὸ Κορδόνι...
ἡ τοῦ Τρικοῦστη εὖνοια τὸ Στέμμα κηλιδώνει.
Μὴ τρέφετε συμπάθειαν καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν μοιρογον,
ἀε ἀνοικτῆ ἄτον Θεοδορῆν ἡ τῆς Ἀλλῆς ἀγκάλη,
κι' ἀφήσατε τὸν Κάτωνα μὲ ψήφον τὸν πανούργον
καθὸς μαρῶν κάστανον εἰς μπουρζιζῖνον μαγκάλι.

Ὁ Βασιλεὺς ἰστὸ σπῆτι μου...Ἐ! σεις, ἔχθοροι, λουφάξετε,
τὸν μόσχον δὲ τὸν σκευτὸν, θεράποντες μου, σφάξετε.
Θὰ σκάση ὁ Χαρίλαος...σχοινὶ ἰστὸν ἀλιτήριον!...
ὁ κύριός μου ἔρχεται νὰ συμπληρωθῆ...

ἀφοῦ τοσοῦτον πικρῶν μ' ἐπίσκεψις πτηρίον
ἐννόησε Προσθηπυτὸν πῶς ἔχει ἀλήθη.

Ὁ Βασιλεὺς ἰστὸ σπῆτι μου... θὰ ψάλλω νικητήρια...
ἰδὸν ἐμπρὸς ἰστὴν πόρτα μου Βασιλικὴ καρότσα...
θαρεθὲ πῶς τὸν ἐτρομάξαν τὰ Κατηγορητήρια
καὶ τέλος ἐκατάλαβε πῶς μοῦ βαστούν τὰ κότσα.
Ὁ σεβαστός μου κύριος τὴ θέλει νὰ τοῦ κῆμο;
εἰς ὅλα εἶμαι πρόθυμος εὐθέως νὰ τὸν συνδράμω.

Ὁ Βασιλεὺς, ὁ Βασιλεὺς ἰστὸν πρῶτον ἐν τοῖς ἴσοις...
τί κίμνετε; πολὺ καλῶ...εὐχαριστῶ...ἐπίσης.
Οὐδὲ στιγμὴν δὲν ἔλασε δι' ἄλλα ἐρωτῶν,
κι' ἀφοῦ καμπελοῦς ἔφερε ἰστὴν αἰθουσίαν μου γύρους,
μ' ἐρώτησε μετὰ στοργῆς ἂν ἔχω πνευτὸν
κι' ἂν βγάω εἰς τὸν σβέκο μου ἀκόμη Κ α λ ο γ ἦ ρ ο υ ς.

Μὲ τοῦτο τῆς εὖνοιας σας τὸ δεῖγμα τὸ μικρὸν
ἀμέσως ἔγινε καλὰ κι' ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.
Ὁ ἐρχομός σας, Βασιλεῦ, μ' ἐσηκασε ἀπάνω
μὲ δλῆτον μου τὴν δύναμιν, μὲ δλῶν μου τὸ σφρίγος,
καὶ γιὰ τὰ μ' ἐπισκέπτεσθε τὸν ἄρρωστο θὰ κῆνω
καὶ τεταρτίον πνευτῶ θὰ μὲ θεοῖζῃ ὄγος.

Τρεῖς ὄρας εἰς τὸ σπῆτι μου ἐκάθισε σχεδὸν
συνομιλήσας πάμπολλα κι' ἀκούσας καὶ ἰδῶν.
Μὰ καὶ φιλοσοφονήματα μοῦ εἶπαν σὺκ ὀλίγια
καὶ μ' ἐσφίξε τὸ χέρι μου κι' ἄλλῳ δεῖν μ' ἐφέλιε,
ἐγὼ δὲ, κύπταντα πιανῶς, ὡς ἔξω τὸν ἐπῆγα
μ' ἐτῆγῶμα ἐνὶ ἄβειαν, ὡς ἕκαστος ὀρεῖται.

Καὶ ὀλίγια ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἰστὴν ὁδὸν τοῦ Πολυκλείτου, τὴν τοσοῦτον καθαράν,
ἀριθμὸς εἰκοσιένα, εἰς τὴν νέαν Ἄγοράν,
τὸ γνωστὸν Καφφεκοπιτεῖον τοῦ Μαγνήσαλη θὰ βῶθηται.
ποῦ ἰστὸ εἶδος τὸ δικαίως ὡς τὸ πρῶτον θεωρεῖται.
Νύκτα μ' ἐμ' ἀλέθουν μύλοι καὶ κάρφῃ σὺ κῆρον πρῶτης
ποῦ λιγνέται μὲ τοῦτον κάθε ποῦρος καφφερότης.

Ὁ Χαράλαμπος Ἄννιος, ἐν λογογράφους πρῶτος,
χαίρων παντοῦ ὑπόληψιν κι' ἐκτίμησιν εἰκότας,
Βιβλιοθήκην τοῦ Λαοῦ Ἰστορικὴν θὰ βγάλη,
διότι ἐνδεῖα σπουδῆς τὸ ἀπαιτεῖ μεγάλη.
Μετὰ πολλῆς κομψότητος καὶ χάριτος πλουσίας
ἐντὸς μικροῦ ἐκδίδεται κι' ἀτῆ κατὰ φυλλάδιον
ἀπὸ τὰ καταστήματα τῆς «Παλιγγενεσίας»,
ἐντρυφῶμα παντὸς ἀσπυ καὶ ἱερὸν Παλλάδιον.
Ἐγκύπτεται εἰς τὴν σπουδὴν τοῦ κόμοου, σαμπολίται,
ἀφοῦ πρὸς τέταρτον δραχμῆς τὸ τεῦχος θὰ πωλήται.

Στατιστικὴ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς κακομορίας Κρήτης,
ποῦ πρῶτ' εἰς ταύτην ὁ καθεὶς σπουδαίως νὰ προσέξη...
Σταυράκης εἰς τὴν συνέγραψεν, ὁ ἐμβριθὴς πολίτης...
φύλλα εἰκοσιτέσσαρα... τιμὰν πρῶτα εἶη.

Ὁ Ρωμὸς γνωστὸν σᾶς κῆνω—πῶς ἰστὸ σπῆτι μου ἀνέβη
ἰστὴν Νεαπολὶν ἀπάνω, —κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ ἑξοδοχίον Ἑυδῆ, —δῶ ἰστὸ λάδι, τρεῖς ἰστὸ ἔξωδι,

μὲ Χημῖον, μὲ μᾶ ἀνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομῆ,
καὶ μιὰ χίρα δίχως ἀνδρα, —ποτὰν ἄλλοτε μαμμῆ.

Τυπογραφεῖον «Ἄστρας» τοῦ Προαστεῖου ὁρόμου.—τυπώνεται καὶ ὁ «Ρωμὸς» καλοκαίρηθεν ὁμοῦ.